

Sygn.akt III AUa 977/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 kwietnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSA Marek Szymanowski (spr.)

Sędziowie: SA Maria Jolanta Kazberuk

SA Dorota Elżbieta Zarzecka

Protokolant: Edyta Katarzyna Radziwońska

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2013 r. w Białymstoku

sprawy z wniosku K. W.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o przywrócenie terminu do złożenia oświadczenia o kontynuowaniu ubezpieczenia społecznego

na skutek apelacji wnioskodawcy K. W.

od wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku V Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 20 czerwca 2012 r. sygn. akt V U 293/12

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa977/12

UZASADNIENIE

Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego decyzją z dnia 17 października 2011 roku, wydaną na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2008 roku, Nr 50, poz. 291 ze zm.) odmówił K. W. przywrócenia terminu do złożenia oświadczenia o kontynuowaniu ubezpieczenia społecznego rolników po wznowieniu wykonywania pozarolniczej działalności gospodarczej. Organ rentowy uznał, że okoliczności podniesione we wniosku o przywrócenie terminu nie są zdarzeniami losowymi w rozumieniu art. 5a ust. 7 w/w ustawy, które uzasadniałyby przywrócenie terminu do złożenia oświadczenia.

K. W. w odwołaniu od powyższej decyzji domagał się jej zmiany poprzez przywrócenie terminu do złożenia oświadczenia o kontynuowaniu ubezpieczenia społecznego rolników po wznowieniu wykonywania pozarolniczej działalności gospodarczej. Wskazał, że nie złożył w/w oświadczenia w terminie z uwagi na zły stan zdrowia psychicznego. Podniósł, iż cierpiał na depresję, która uniemożliwiała mu normalne funkcjonowanie. Stan jego zdrowia dodatkowo uległ pogorszeniu z uwagi na ciężką chorobę, na którą zapadła jego córka, co zbiegło się w czasie z terminem, gdy należało dopełnić obowiązku złożenia oświadczenia. Wskazał również, że jego brat od lat cierpi na schorzenia psychiczne, a nadto także stan zdrowia jego żony uległ pogorszeniu.

Wyrokiem z dnia 20 czerwca 2012 roku Sąd Okręgowy w Białymstoku oddalił odwołanie. Z ustaleń Sądu I instancji wynika, że K. W. od dnia 16 lipca 1997 roku prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą i z tego tytułu był objęty ubezpieczeniami społecznymi do dnia 31 maja 2004 roku. W okresie od dnia 1 czerwca 2004 roku do dnia 15 lipca 2007 roku zgłosił zawieszenie działalności gospodarczej. Decyzją KRUS z dnia 23 lipca 2004 roku został objęty ubezpieczeniem społecznym rolników od dnia 1 czerwca 2004 roku. Decyzja organu rentowego z dnia 23 lipca 2004 roku zawierała pouczenie m.in. o obowiązku złożenia w KRUS w terminie 14 dni od dnia rozpoczęcia wykonywania pozarolniczej działalności gospodarczej oświadczenia o kontynuowaniu ubezpieczenia społecznego rolników przy jednoczesnym wykonywaniu pozarolniczej działalności gospodarczej. Odwołujący w dniu 16 lipca 2007 roku wznowił prowadzenie działalności gospodarczej, nie informując o tym organu rentowego. Decyzją KRUS z dnia 2 marca 2011 roku stwierdzono ustanie ubezpieczenia społecznego rolników K. W. za okres od dnia 1 października 2007 roku do dnia 9 lutego 2011 roku w związku z niezłożeniem w terminie 14 dni oświadczenia o kontynuowaniu ubezpieczenia społecznego rolników. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 27 kwietnia 2011 roku w sprawie o sygn. akt V U 457/11 oddalono odwołanie od powyższej decyzji. Wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 7 września 2011 roku w sprawie o sygn. akt III AUa 702/11 oddalono apelację od w/w wyroku.

W dniu 28 września 2011 roku odwołujący złożył w KRUS wniosek o przywrócenie terminu do złożenia oświadczenia o kontynuowaniu ubezpieczenia społecznego rolników po wznowieniu wykonywania pozarolniczej działalności gospodarczej. Wskutek rozpoznania powyższego wniosku została wydana aktualnie zaskarżona decyzja KRUS z dnia 17 października 2011 roku, odmawiająca przywrócenia terminu do złożenia w/w oświadczenia. Stosownie do art. 5a ust. 7 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2008 roku, Nr 50, poz. 291 ze zm.) 14-dniowy termin do zawiadomienia KRUS o podjęciu (wznowieniu) pozarolniczej działalności gospodarczej może zostać przywrócony na wniosek zainteresowanego rolnika lub domownika, jeżeli ten rolnik lub domownik udowodni, że niezachowanie terminu nastąpiło wskutek zdarzeń losowych. Sąd Okręgowy wskazał, iż pojęcie zdarzenia losowego nie zostało zdefiniowane w przepisach ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników, a zatem każdorazowo ocena tego, czy dane zdarzenie można uznać za losowe w rozumieniu przepisu art. 5a ust. 7 w/w ustawy, należy do Sądu orzekającego. Sąd I instancji wskazał, iż w orzecznictwie zarówno Sądu Najwyższego, jak też sądów administracyjnych wskazuje się, że jako zdarzenie losowe należy rozumieć zdarzenie nieprzewidywalne, niemożliwe do uniknięcia i niezależne od woli osoby wywodzącej z niego skutki prawne, o obiektywnym i szczególnym charakterze. Nadto zdarzenie losowe nie może być utożsamiane z brakiem wiedzy o konieczności złożenia w organie rentowym stosownego oświadczenia, jak też z brakiem winy w uchybieniu terminowi. Z treści odwołania oraz wyjaśnień K. W. wynikało, iż niezłożenie w terminie właściwego oświadczenia było spowodowane jego złym stanem zdrowia psychicznego, jak również chorobami jego córki, brata oraz żony. Odwołujący wskazał, że jego zły stan psychiczny, który uniemożliwiał mu normalne funkcjonowanie, miał swoje początki już w okresie dzieciństwa, gdy zmarła jego matka i rodzina utraciła cały dobytek. Wskutek powyższych tragicznych zdarzeń również u jego rodzeństwa wystąpiły problemy psychiczne. Jeden z braci leczy się z tego powodu od 10 lat w C.. K. W. wyjaśnił, że jego stan psychiczny pogorszył się wskutek ciężkiej choroby, na którą zapadła jego córka, co zbiegło się w czasie z terminem, gdy należało dopełnić obowiązku złożenia oświadczenia. Wówczas pogorszył się również stan zdrowia żony odwołującego. Zdaniem Sądu Okręgowego podane przez odwołującego przyczyny niezachowania terminu nie mogą być uznane za zdarzenie losowe w rozumieniu przepisu art. 5a ust. 7 w/w ustawy. Co więcej, w ocenie Sądu Okręgowego, wyjaśnienia odnośnie przyczyn uchybienia terminowi do złożenia oświadczenia nie są wiarygodne. Różnią się one znacząco od tych składanych w toku postępowania przed Sądem Okręgowym w Białymstoku w sprawie o sygn. akt V U 457/11, toczącej się z odwołania od decyzji KRUS z dnia 2 marca 2011 roku, gdzie K. W. wskazywał, iż nie wiedział o konieczności złożenia stosownego oświadczenia, gdyż nikt go o tym nie poinformował. Podawał wówczas, że nie czytał pouczenia znajdującego się na decyzji KRUS, ponieważ było ono napisane drobnym drukiem. W toku tamtego postępowania nie wspominał z kolei o nagłej chorobie córki, która uniemożliwiła mu złożenie oświadczenia. W ocenie Sądu I instancji, gdyby taka nagła choroba rzeczywiście miała miejsce, z pewnością odwołujący podnosiłby to w toku postępowania przed Sądem Okręgowym w Białymstoku w sprawie o sygn. akt V U 457/11. Nadto Sąd Okręgowy podzielił stanowisko organu rentowego wyrażone w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, że skoro problemy zdrowotne nie uniemożliwiły odwołującemu podjęcia i prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, to tym samym nie

powinny być przeszkodą w złożeniu stosownego oświadczenia. Sąd I instancji podkreślił też, że sytuacja wywołana stanem zdrowia odwołującego, czy też członków jego rodziny nie była nagła, lecz rozciągała się na przestrzeni lat, co wynika ze zgromadzonej w sprawie dokumentacji medycznej. Reasumując, w ocenie Sądu Okręgowego, K. W. nie udowodnił, że niezachowanie terminu do złożenia oświadczenia o kontynuowaniu ubezpieczenia społecznego rolników po wznowieniu wykonywania pozarolniczej działalności gospodarczej nastąpiło wskutek zdarzenia losowego, co uzasadniałoby przywrócenie terminu do złożenia tego oświadczenia. W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴§ 1 k.p.c. odwołanie oddalił.

K. W. wywiódł od powyższego wyroku apelację, zaskarżając go w całości i zarzucając mu naruszenie art. 5a ust. 7 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2008 roku, Nr 50, poz. 291 ze zm.) poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i odmówienie mu przywrócenia terminu do złożenia oświadczenia o kontynuowaniu ubezpieczenia społecznego rolników po wznowieniu wykonywania pozarolniczej działalności gospodarczej.

Czyniąc powyższy zarzut apelacja wносиła o zmianę zaskarżonego wyroku i poprzedzającej go decyzji organu rentowego i przywrócenie terminu do złożenia w/w oświadczenia, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Rozpoznając niniejszą sprawę Sąd Okręgowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych i przeprowadził trafny wywód prawny w przedmiocie przesłanek przywrócenia terminu do złożenia oświadczenia o kontynuowaniu ubezpieczenia społecznego rolników po wznowieniu wykonywania pozarolniczej działalności gospodarczej według przepisów ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2008 roku, Nr 50, poz. 291 ze zm.). Sąd II instancji podziela dokonane ustalenia faktyczne, które przyjmuje również za podstawę swojego rozstrzygnięcia, jak też podziela zaprezentowaną przez Sąd Okręgowy oraz wykładnię przepisów prawa.

W niniejszej sprawie poza sporem winno być, iż w stosunku do K. P. KRUS decyzją z dnia 2 marca 2011 roku stwierdził ustanie ubezpieczenia społecznego rolników za okres od dnia 1 października 2007 roku do dnia 9 lutego 2011 roku. Bezsprzeczne jest, iż wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 27 kwietnia 2011 roku w sprawie o sygn. akt V U 457/11 oddalono jego odwołanie od powyższej decyzji, zaś wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 7 września 2011 roku w sprawie o sygn. akt III AUa 702/11 oddalono apelację od w/w wyroku. Oznacza to, że kwestia wyłączenia odwołującego z ubezpieczenia społecznego rolników w powyższym okresie została już prawomocnie rozstrzygnięta i nie mogła być przedmiotem badania w toku niniejszego postępowania. Zbędne zatem jest odnoszenie się do okoliczności i twierdzeń odwołującego zawartych w składanych pismach procesowych bezpośrednio lub pośrednio podważających zasadność wyłączenia go z ubezpieczenia. Dla przywrócenia terminu, o którym mowa w art. 5a ust. 7 w/w ustawy nie mają znaczenia ewentualne niekorzystne dla skarżącego skutki wynikające z utraty ubezpieczenia w KRUS i objęcie go ubezpieczeniem na zasadach ogólnych określonych w ustawie z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U.t.j. z 2009 roku, Nr 205, poz. 1585 ze zm.), bowiem skutki te nie należą do przesłanek przywrócenia terminu wymienionych w tym przepisie. Godzi się przy tym przypomnieć, iż zgodnie z utrwalonym orzecznictwem (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 maja 1999 roku w sprawie o sygn. akt II UZ 52/99, OSNAPiUS 2000/15/601, lex numer 40789; uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 5 kwietnia 2007 roku w sprawie o sygn. akt I UK 316/06, OSNP 2008/13-14/199 i in., lex numer 407524) w sprawie z odwołania od decyzji organu rentowego treść decyzji wyznacza przedmiot i zakres rozpoznania oraz rozstrzygnięcia sądu. W odniesieniu do niniejszej sprawy oznacza to, iż istota postępowania sprowadzała się do rozważenia, czy istnieją przesłanki do przywrócenia terminu do złożenia w/w oświadczenia, wynikającego z art. 5a ust. 1 pkt 1 w/w ustawy, o których mowa w art. 5a ust. 7 w/w ustawy, a zatem rozstrzygnięcia o tym czy odwołujący udowodnił, że niezachowanie terminu nastąpiło wskutek zdarzeń losowych.

W kwestii pojęcia „zdarzenia losowego” w rozumieniu przepisu art. 5a ust. 7 w/w ustawy wypowiedział się Sąd Najwyższy m.in. w wyroku z dnia 6 marca 2012 roku w sprawie o sygn. akt I UK 330/11 (OSNP 2013/3-4/42, lex numer 1212049i 1271608). W uzasadnieniu powyższego orzeczenia wskazano m.in., że art. 5a ust. 7 w/w ustawy stanowi samodzielną podstawę przywracania terminów określonych w tym przepisie, wyłączając możliwość i potrzebę powoływania art. 58 k.p.a. i art. 168 k.p.c. Ustanawiając w art. 5a ust. 7 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników przesłanki przywrócenia terminu ustawodawca nie nawiązał do regulacji uzależniających przywrócenie terminu od braku winy, lecz odwołał się wyłącznie do przesłanki obiektywnej, tj. zdarzenia losowego, czyli okoliczności nadzwyczajnej i nieprzewidzianej, której nie można było przewyciężyć. Jak wskazał Sąd Najwyższy w dalszej części uzasadnienia, zdarzenie losowe to zdarzenie nieprzewidziane i nieuchronne, które uniemożliwiło stronie dopełnienie w terminie czynności. Chodzi o każdy przypadek siły wyższej, zachodzący w sposób nieprzewidywalny i nieuchronny, a także o inne zdarzenia „przypadkowe”. Zgodnie z ustalonym w nauce prawa poglądem, przez siłę wyższą - według teorii obiektywnej, która została przyjęta w orzecznictwie - należy rozumieć przyczynę zdarzeń, których nie można było uniknąć ani też uczynić nieszkodliwymi przez użycie środków leżących w granicach zwyczajnej zapobiegliwości. Pojęciem siły wyższej nie obejmuje się natomiast wypadków wywołanych przyczyną wewnętrzną, tzn. pochodzącą od jednostki, która wypadkiem została dotknięta. Zachorowania i choroby plasowane są w okolicznościach charakterystycznych dla wystąpienia zdarzeń losowych. Zasadniczo choroba rolnika lub członków jego rodziny, która wymaga jego aktywności związanej ze sprawowaniem opieki, może stanowić podstawę wniosku o przywrócenie uchybionego terminu. Ważne, by przyczyna, która spowodowała opóźnienie, była tego rodzaju, że uniemożliwiała dokonanie czynności w znaczeniu obiektywnym, ocenianym w każdym wypadku ad casum, przy czym nie jest konieczne traktowanie zdarzenia losowego jako akcji wyłączającej możliwość podejmowania jakichkolwiek czynności przez osobę poddaną jego działaniu. Istotne jest, by uchybienie terminowi miało charakter obiektywny i zewnętrzny w stosunku do rolnika, jaki przypisywany jest zdarzeniu losowemu.

„Zdarzenie losowe” w rozumieniu art. 5a ust. 7 w/w ustawy oznacza spowodowane zarówno działaniem sił przyrody, jak i działaniem innego człowieka, zdarzenie nieprzewidywalne, niemożliwe do uniknięcia i niezależne od woli osoby wywodzącej z niego skutki prawne (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 czerwca 2010 roku w sprawie o sygn. akt I UK 49/10, OSNP 2011/23-24/304, lex numer 1086786).

Zgodnie z treścią przepisu art. 5a ust. 7 w/w ustawy terminy mogą zostać przywrócone na wniosek zainteresowanego rolnika lub domownika jeżeli rolnik ten udowodni, że niezachowanie terminu nastąpiło wskutek zdarzeń losowych. Przepis ten zatem - wężej aniżeli art. 58 k.p.a. - określa przesłanki, których zaistnienie uzasadnia przywrócenie omawianego terminu. Brak wiedzy o konieczności złożenia zaświadczenia, a tym bardziej oczekiwanie na wezwanie organu do złożenia takiegoż, nie stanowi z pewnością zdarzenia losowego w rozumieniu przywołanego wcześniej przepisu k.p.a. (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z dnia 6 grudnia 2007 roku w sprawie o sygn. akt IV SA/Wa 2165/07, lex numer 445361). Pojęcie „zdarzeń losowych” z art. 5a ust. 7 w/w ustawy nie może być utożsamiane z pojęciem „braku winy”, o którym mowa w art. 58 k.p.a. (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z dnia 7 listopada 2007 roku w sprawie o sygn. akt IV SA/Wa 1904/07, lex numer 424117).

Sąd Apelacyjny w pełni aprobuje powyższe poglądy, jak też podziela stanowisko Sądu I instancji, iż okoliczności wskazywane przez K. W., dotyczące stanu zdrowia własnego, córki, brata oraz żony, nie mogą być uznane za zdarzenie losowe w rozumieniu przepisu art. 5a ust. 7 w/w ustawy, już choćby z tej przyczyny, że zdarzenia te nie miały miejsca w czasie biegu terminu do złożenia przedmiotowego oświadczenia, lecz istniały znaczenie wcześniej. Zdarzenia losowe uzasadniające przywrócenie terminu winny mieć charakter nagły. Tymczasem już z treści odwołania wynika, iż problemy natury psychicznej u odwołującego oraz jego brata pojawiły się w dzieciństwie. Nadto K. W. podał, że jego brat leczy się w C. od 10 lat, stąd również jego chorobę trudno jest uznać za zdarzenie mające charakter nagły. Sąd II instancji podziela spostrzeżenie dokonane przez Sąd Okręgowy, iż ze znajdującej się w aktach sprawy dokumentacji medycznej dotyczącej córki odwołującego – P. W. wynika, że proces jej leczenia jest długotrwały i rozpoczął się na długo przed okresem, gdy K. W. winien był złożyć stosowne oświadczenie w KRUS (tj. 14 dni od dnia 16 lipca 2007 roku). Z kolei okres hospitalizacji dziecka miał miejsce w drugiej połowie 2008 roku, czyli już po terminie złożenia wymaganego oświadczenia. Brak jest również dowodów potwierdzających zaostrenie procesu chorobowego

u odwołującego w powyższym okresie. W konsekwencji powyższego, zdaniem Sądu II instancji, materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie potwierdza podnoszonej przez odwołującego okoliczności, że stan psychiczny jego samego pogorszył się wskutek choroby córki, co zbiegło się w czasie z terminem, gdy należało dopełnić obowiązku złożenia oświadczenia. K. W. nie udowodnił również tego, aby choroba żony przypadła na okres istotny z punktu widzenia obowiązku informacyjnego wobec KRUS. Zdaniem Sądu II instancji odwołujący nie wykazał, aby podnoszone przez niego okoliczności, dotyczące sytuacji zdrowotnej jego oraz członków jego najbliższej rodziny, były zdarzeniami losowymi w rozumieniu art. 5a ust. 7 w/w ustawy. Powyższe już przesądza o braku podstaw do przywrócenia odwołującemu terminu do złożenia stosownego oświadczenia do KRUS.

W dalszej kolejności podnieść należy również, że nawet samo nastąpienie zdarzenia losowego (które w niniejszej sprawie nie zostało wykazane) nie jest wystarczające do przywrócenia terminu na podstawie art. 5a ust. 7 w/w ustawy. Wymagane jest jeszcze, aby niezachowanie terminu nastąpiło wskutek zdarzeń losowych, a więc istnienie związku przyczynowego między tym zdarzeniem a niezachowaniem terminu. Brak jest natomiast takiego związku przyczynowego, jeżeli mimo wystąpienia zdarzenia losowego, możliwe było w danych okolicznościach faktycznych podjęcie działania, jakie zwykle podejmuje się, gdyby zdarzenie losowe nie wystąpiło, zmierzające do złożenia oświadczenia w terminie, a jego zaniechanie następuje również z powodu niedbalstwa rolnika lub zwykłego zapomnienia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 marca 2012 roku w sprawie o sygn. akt I UK 330/11, OSNP 2013/3-4/42, lex numer 1212049 i 1271608). Sąd Apelacyjny podziela stanowisko Sądu Okręgowego również w zakresie, w jakim uznał on, że skoro problemy zdrowotne nie uniemożliwiły odwołującemu podjęcia i prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, to tym samym nie powinny być przeszkodą w złożeniu stosownego oświadczenia. Trudno odmówić takiemu wnioskowi logiki i uznać go za sprzeczny z doświadczeniem życiowym, a wręcz przeciwnie wniosek taki wydaje się być oczywistą konsekwencją wszechstronnego rozważenia zebranego materiału (art. 233 § 1 k.p.c.).

W dalszej kolejności ale również nawiązując do obowiązku Sądu wszechstronnego rozważenia zebranego materiału (art. 233 § 1 k.p.c.) stwierdzić należy (na co słusznie wskazał Sąd Okręgowy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku), iż złożone przez odwołującego wyjaśnienia odnośnie przyczyn uchybienia terminowi do złożenia oświadczenia różnią się znacząco od tych składanych w toku postępowania przed Sądem Okręgowym w Białymstoku w sprawie o sygn. akt V U 457/11, toczącej się z odwołania od decyzji KRUS z dnia 2 marca 2011 roku. W tamtym postępowaniu K. W. wskazywał, iż nie wiedział o konieczności złożenia stosownego oświadczenia, gdyż nikt go o tym nie poinformował. Powyższa okoliczność, zdaniem Sądu Apelacyjnego wskazuje, iż wyjaśnienia składane w toczącym się obecnie postępowaniu nie są wiarygodne i mają na celu dopasowanie okoliczności towarzyszących zaniechaniu złożenia w terminie stosownego oświadczenia do wymagań przepisu art. 5a ust. 7 w/w ustawy, a więc zostały podane na użytek niniejszej sprawy. W okolicznościach niniejszej sprawy uprawnionym jest nawet pogląd, iż odwołujący się nie tyle uchybił 14-dniowemu terminowi do złożenia oświadczenia o wznowieniu pozarolniczej działalności gospodarczej, co w ogóle takowego oświadczenia nie zmierzał składać. Wniosek taki potwierdza już sam fakt, że organ rentowy dowiedział się o wznowieniu tej działalności po kilku latach i przypadkowo w związku z uzyskaniem w dniu 3 lutego 2011 roku wniosku o wpis do ewidencji działalności gospodarczej (...)1 (k. 49 akt rentowych - uzasadnienie decyzji z dnia 2 marca 2011 roku).

Reasumując powyższe rozważania Sąd Apelacyjny uznał podniesiony w apelacji zarzut za nietrafny i podzielił wnioski Sądu Okręgowego, iż podnoszone przez odwołującego powody, dla których uchybił terminowi do złożenia wniosku o przywrócenie mu terminu do złożenia oświadczenia o kontynuowaniu ubezpieczenia społecznego rolników po wznowieniu wykonywania pozarolniczej działalności gospodarczej, nie są zdarzeniem losowym, o którym mowa w art. 5a ust. 7 w/w ustawy.

W tym stanie rzeczy Sąd Apelacyjny na zasadzie art. 385 k.p.c. apelację oddalił.